



Μέσα από μια κοινοβουλευτική και όχι κινηματική διαδικασία, η Βουλή που προέκυψε από τις εκλογές του Ιουνίου του 2012 διαλύθηκε και μαζί της τερματίζεται και βίος της κυβέρνησης που στηρίχτηκε από αυτήν.

Στα 2,5 χρόνια αυτής της Βουλής και αυτής της κυβέρνησης, η βάρβαρη επίθεση του Κεφαλαίου προς την Εργασία και την κοινωνία ευρύτερα εξακολούθησε την πορεία όξυνσής της. Εργατικά δικαιώματα ξηλώθηκαν, οι συλλογικές συμβάσεις και ο κατώτατος μισθός καταργήθηκαν, η ανεργία και η φτώχεια γιγαντώθηκαν σε αδιανόητα επίπεδα, η ανθρωπίνη αξιοπρέπεια κατακρεουργήθηκε, η κρατική τρομοκρατία κατέστησε ανυπόφορη τη ζωή ντόπιων και μεταναστών και επιτέθηκε με αγριότητα στις κοινωνικές αντιστάσεις

Παράλληλα όμως, αυτά τα 2,5 χρόνια σημαδεύτηκαν από μια έντονη ύφεση των αγώνων, υποχώρηση της κινητικότητας του εργατικού κινήματος και της δημιουργικότητας της κοινωνίας. Η ύφεση αυτή συνδέεται άμεσα με την δριμύτερη επιστροφή στη λογική της ανάθεσης, την υποταγή στη διαταξική κενολογία των εκπροσώπων και τις κοινοβουλευτικές αυταπάτες που σκόρπισε η εκλογική άνοδος της πολιτικής αριστεράς και η προσδοκία της ανάληψης της εξουσίας από μέρους της.

Ο κοινοβουλευτικός κρετινισμός απλώθηκε σαν υποθερμία μέσα στο σώμα του εργατικού κινήματος μετά το 2012, το κατέστησε ανήμπορο να δράσει, το αποκοίμισε σταδιακά και τελικά το εγκλώβισε σε μια απογοητευτική εθελοδοουλία. Η πορεία μιας σειράς αγώνων σε αυτό το διάστημα (απεργία καθηγητών το Μάη και τον Σεπτέμβρη του 2013, απεργία στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς, αγώνας των καθαριστριών κ.ά.), αποδεικνύει του λόγου το αληθές.

Η ίδια η διαδικασία που προκάλεσε την πτώση της κυβέρνησης καταδεικνύει ότι πρόκειται για αλλαγή που προκλήθηκε στο εσωτερικό των πολιτικών κοινοβουλευτικών συσχετισμών και όχι δυστυχώς για οποιαδήποτε αλλαγή στους συσχετισμούς του κοινωνικού και του ταξικού ανταγωνισμού.

Οι εργαζόμενοι/ες, οι άνεργοι/ες, οι μετανάστες/ριες δεν έχουμε κανένα λόγο να πανηγυρίζουμε για τη διαφανόμενη κυβερνητική αλλαγή, όσο βάρβαρο και αν υπήρξε το πολιτικό προσωπικό που αποσύρεται. Εχουμε αντίθετα όλους τους λόγους του κόσμου να παραμένουμε σε επιφυλακή και σε ταξική εγρήγορση απέναντι στο ενδεχόμενο ένα νέο κύμα κοινοβουλευτικής πολυλογίας να σαρώσει τους αγώνες και τις δυνατότητες όξυνσης της ταξικής συνείδησης και πάλης.

Σήμερα, όπως και χθες, ο πόλεμος διεξάγεται στο κοινωνικό πεδίο και εχθρός μας είναι το Κεφάλαιο και το Κράτος. Σε αυτόν τον πόλεμο, καμία κυβέρνηση, της δεξιάς ή της αριστεράς, καμία εμπιστοσύνη σε δυνάμεις άλλες από τις δικές μας ταξικές δυνάμεις δεν πρόκειται να μας βοηθήσει.

Η Αναρχοσυνδικαλιστική Πρωτοβουλία ΡΟΣΙΝΑΝΤΕ καλεί τον κόσμο της Εργασίας να παραμείνει προσηλωμένος στην ταξική κοινωνική δράση του και να μην πιαστεί ξανά στη φάκα του κοινοβουλευτισμού και του κυβερνητισμού.

ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ, Η ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ!

ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ, Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ!

- **Δε συναινούμε σε καμία ταξική ανακωχή**
- **Δεν εγκαταλείπουμε ούτε για μία μέρα τον πόλεμο με το Κεφάλαιο**
- **Οργανώνουμε τους αγώνες της τάξης μας χωρίς εκλογικές και κοινοβουλευτικές αυταπάτες**

• Προετοιμάζουμε τη Γενική Αντικαπιταλιστική Απεργία Διαρκείας στους χώρους δουλειάς, στις γειτονιές, στους κοινωνικούς χώρους, στα συνδικάτα και τις εργατικές συλλογικότητες

Ζήτω η Ελλάδα χωρίς κυβέρνηση!

Πηγή: **rocinante**